

๒๒

ชาติสุดท้าย

ยายมาคิดว่า ในอดีต ชาติใดชาติหนึ่ง เราคงเคยทำสิ่งที่ไม่ดีไว้ แล้วถูกพญามารบังคับให้มีผลมาถึงปัจจุบัน ทำให้ตกเป็นบ่าวเป็นทาสพญามาร ถูกเขาสับเขาโขลกเอาอย่างนี้ ที่เขาใช้ให้ไปทำไมดิ้นนั้นนะ เขาสับเขาโขลกเอาละ

เมื่อรู้แล้วว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ตั้งแต่นี้ไป ต้องพยายามทำความดีให้มาก ทำความดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำดีให้สุดชีวิตเชียว เพราะเดี๋ยวก็วัน เดียวก็คืน ผ่านไปเร็วออกจะตาย ต้องพยายามทำดีเข้าไว้มากๆ จะได้หลุดจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร

ชาติหน้าถึงว่าจะไม่ชนะเขาทีเดียวนะ แต่ก็ขออย่าให้เป็นบ่าวเป็นทาสเขาเลย จะได้มี

โอกาสสร้างความดีมากๆ

เมื่อใดที่เรารู้ว่าเราทำไม่ดี ถูกเขา
หลอกใช้สอยเอาแล้ว ก็ตั้งต้นใหม่ว่า ต่อแต่นี้
ไปจะต้องไม่ประมาท พยายามทำความดีให้มาก
ไม่ท้อแท้ ท้อถอย

อย่างโบราณเขาว่า

สี่ตีนยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง
สองขาได้เด๋ มั่นก็ชวนเซไปบ้าง

นี่มันเป็นธรรมดา พลาดไป ชวนเซไป
ก็ตั้งหลักใหม่ ทำความดีให้มากๆ ล้มแล้วก็
ตั้งต้นใหม่ ไม่ยอมท้อถอย คิดว่าเหลือเวลา
อยู่ในโลกไม่มากเท่าไร มีโอกาสทำดีได้เท่าไร
ก็ต้องทำให้มากเข้าไว้ ภพชาติต่อไปจะได้ไม่
ต้องตกเป็นปาว เป็นทาสเขาอีก

ถ้าภพชาตินี้เอาชนะได้ ต่อไปก็ชนะทุก
ภพทุกชาติ ภพชาตินี้จึงสำคัญที่สุด

เพราะฉะนั้นจะต้องอดทนและอดกลั้นให้เป็นพิเศษ ต้องมีสติ มีปัญญา ต้องไม่ประมาท ต้องมีความบริสุทธิ์

ทำความดีในภพชาติสุดท้ายนี้ให้ดีที่สุดที่ไม่ต้ออย่าให้มีติดตัวไปได้ ต้องเอาชนะให้ได้ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ จะได้ชนะไปจนกระทั่งหมดลมหายใจ

เราทุ่มตัวมาขนาดนี้แล้ว ต้องทำให้ได้ ลู้ก็ตาย ไม่ลู้ก็ตาย ลู้ยังมีโอกาสชนะ

แต่ถ้าไม่ลู้ก็แพ้สถานเดียว เรื่องอะไรจะยอมตายเปล่า

เราเกิดมาเพื่อจะปราบเขา (มาร)

ไม่ใช่ ให้เขามาปราบเรา